

Mál nr. 127/2010

M

og

vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda.

Starfsmaður slasaðist er hann boraði í spennuhafandi vír í spennustöð þann 17.12.2002.

Gögn.

1. Málskot, móttakið 29.4.2010, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 7.5.2010 og 1.6.2010, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

M starfaði sem rafvirki hjá orkuveitunni V. M vann ásamt öðrum manni í spennustöð V við að festa fjöltengi fyrir tölvutengingu á hliðar eða svokallaða hlífðarplötu á lágspennuskáp í spennustöðinni. Við verkið notaði hann 10-12 mm skrúfur. Í málskoti er aðstæðum lýst svo að hlífðarplatan sé ysta lag lágspennuskápsins. Innan við hlífðarplötuna séu grindur þar sem kaplar eru á bak við, en á milli grindarinnar og hlífðarplötunnar er u.þ.b. einnar tommu breitt bil þar sem engir kaplar eru. Í umrætt sinn hafi M ásamt samstarfsmanni sínum gægst á bak við hlífðarplötuna til að athuga hvort einhverjir kaplar væru of nálægt hlífðarplötunni eða fyrir utan grindina. Ekkert óeðlilegt hafi komið fram við þá athugun. Er M boraði í gegnum hlífðarplötuna fór skrúfuoddurinn í spennuhafandi vír sem var inni í skápnum en utan grindarinnar. Við það varð M fyrir rafsprengingu og fékk sót í augu og rafsúðublindu.

M hefur krafist bóta fyrir líkamstjón sitt úr ábyrgðartryggingu V hjá vátryggingafélaginu X. X hefur viðurkennt bótaskyldu að hálfu. Kveður félagið að M, sem er menntaður rafvirki, hafi ekki gætt fyllstu varúðar við verkið. Hann hafði unnið við sambærileg verk í 4-5 mánuði fyrir slysið. Hann hafi átt að ganga úr skugga um að engir vírar væru á bak við hlífðarplötuna áður en hann boraði í plötuna. Ekki hafi verið nægilegt að gægjast undir plötuna, heldur hafi M átt að viðhafa aðrar og frekari ráðstafanir ef hann var í minnsta vafa um legu víranna í skápnum.

Álit.

Aðstæðum í lágspennuskápnum eins og þeim er lýst í málskoti hefur ekki verið mótmælt sérstaklega af X. Samkvæmt því verður við það að miða að á bak við hlífðarplötuna hafi verið um einnar tommu bil þar sem engir vírar eða kaplar áttu að vera. Engin skýring liggur fyrir í gögnum málsins hvers vegna spennuhafandi vír var í umræddu bili. Þá verður heldur ekki séð að M hafi mátt gruna að vír gæti leynst í bilinu eins og raunin varð. Samkvæmt þessu hefur ekki verið sýnt nægilega fram á að M hafi sýnt óvarkárni er hann kíkti á bak við hlífðarplötuna og sá ekkert athugavert. Eru því ekki efni til að skerða bótarétt M vegna meðábyrgðar hans.

Niðurstaða.

M á rétt til óskertra bóta úr ábyrgðartryggingu V hjá X.

Reykjavík, 15. júní 2010.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.